

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32Csp/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123206556
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:7123206556.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, XXX XX C., právne zastúpeného RIEDL advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, IČO: 54 359 490, o zaplatenie 10 641,57 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 20.04.2023 na Okresnom súde Košice I domáhal voči žalovanému zaplatenia 10 641,57 eur s príslušenstvom.

2. V žalobe tvrdil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2022 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému vyplývajúcu zo zmluvy č. 5136497119 zo dňa 26.10.2017. Tvrdil, že žalovaný pred postúpením pohľadávky vykonal úhrady vo výške 10 027,87 eur, ktoré boli započítané nasledovne: na istinu 8 381,36 eur, na zmluvný úrok 1 646,51 eur, na úrok z omeškania 0 eur, na poplatky 0 eur. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia pohľadávky 10 641,57 eur, ktorá pozostávala z istiny 3 618,64 eur, z riadneho úroku 6 396,25 eur, z úroku z omeškania 557,28 eur a z poplatkov vo výške 69,40 eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky uhradil 0 eur.

3. Žalobca ako dôkazy predložil platobnú históriu, výpis z úveru, špecifikáciu postúpenej pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky, pokus o zmier, podací hárok k pokusu o zmier, zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s prílohou, zmluvu o splátkovom úvere, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spolu s doručenkou, Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., sadzobník poplatkov, výzvu pred postúpením a výzvu pred zosplatením.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Košice I. Podľa žalovaného zosplatenie úveru je potrebné považovať za neúčinné, keďže nebolo dohodnuté v zmluve. Výslovná dohoda strán, tak ako to vyžaduje Občiansky zákonník, nemôže byť z podstaty veci súčasťou Všeobecných obchodných podmienok. Druhým dôvodom pre neplatnosť zosplatenia je absencia informácie z listu zo dňa 03.03.2020, pre nesplnenie ktorej splátky došlo k zrušeniu splatnosti budúcich splátok. Podľa žalovaného je v oznámení o zosplatení úveru z dôvodu určitosti povinnosťou

veliteľa uviesť splátku, pre omeškanie so zaplatením ktorej pristúpil k tomuto vyhláseniu. Banka nebola oprávnená vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru tiež z dôvodu neskúmania bonity žalovaného. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

5. Vec bola dňa 26.06.2023 postúpená Okresnému súdu Prešov, keďže žalovaný má trvalý pobyt na adrese A. XX C., teda na adrese patriacej do obvodu Okresného súdu Prešov.

6. Žalobca v replike uviedol, že postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v čl. II ods. 7 zmluvy o úvere. Žalobca poukázal na to, že výzva pred zosplatením úveru a samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nemusia obligatórne obsahovať údaj o splátke, pre neuhradenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Táto obsahová náležitosť nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Zároveň žalobca uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Vo vzťahu k skúmaniu bonity žalovaného žalobca poukázal na to, že žiadna právna úprava upravujúca metodiku výpočtu limitu, požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladov spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladov spotrebiteľa alebo limit na podiel spotrebiteľských úverov v čase poskytnutia úveru neexistovala. Overovanie schopnosti splácať úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime, pričom údaje potrebné na posúdenie žiadosti o úver sú napríklad z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne získavané vo forme dát, ktoré v čitateľnej podobe zobrazujú len interné aplikácie postupcu. Postupca preto týmito údajmi disponuje len vo forme počítačového kódu, ktoré však pretavil do priloženého „Výpisu primárnej návratnosti“. Uvedený výstup obsahuje všetky údaje zhromaždené z príslušných registrov aj z otázok položených žiadateľovi o úver, ktoré boli použité pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra dňa 25.10.2017, pričom je zrejmé, že spotrebiteľ mal v čase podania žiadosti o úver mesačné úverové zaťaženie v sume 723,58 eur. V zmysle článku II ods. 1 zmluvy o úvere mal byť úver, ktorý je predmetom tohto konania použitý aj na vyplatenie vyššie uvedených úverových vzťahov vo výške 723,58 eur, čiže poskytnutím tohto úveru malo dôjsť k jeho zániku. V rámci výpočtu limitu veriteľ k výške existujúcich splátok pripočítal sumu splátky poskytovaného úveru vo výške 219 eur. Pri výpočte limitu sa vždy počíta s výškou splátky bez poistenia úveru, nakoľko to klientovi môže, ale nemusí byť poskytnuté. Spotrebiteľ deklaroval v žiadosti o úver zamestnanie od 24.07.2017 ako administratívny pracovník u zamestnávateľa IČO: 50716727. Príjem deklaroval vo výške 490 eur. Príjem bol overený nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne. Uvedený dopyt nemá veriteľ k dispozícii z dôvodu uplynutia času, pričom tieto údaje sú reportované výlučne prostredníctvom dátového toku do softvéru veriteľa a nie papierovou formou, prípadne iným spôsobom. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa (199,48 eur), nakoľko žalovaný deklaroval jedného člena domácnosti, rodinný stav slobodný. V prípade, ak veriteľ nahliadol do úverového registra, nedošlo k porušeniu povinností veriteľa posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Rovnako, ak disponoval veriteľ informáciou o rodinnom stave, výdavkoch a príjmoch, nemožno konanie veriteľa posúdiť ako hrubé porušenie povinnosti. Zákonodarca ukladá poskytovateľovi úveru brať do úvahy jeho príjmy a výdavky alebo nahliadnuť do príslušnej databázy a nestanovuje naplnenie týchto predpokladov kumulatívne. Žalobca súdu predložil tzv. ePotvrdenku, podací hárok, výpočet primárnej návratnosti.

7. Žalovaný právo na podanie dupliky nevyužil.

8. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

9. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 26.10.2017 zmluvu o splátkovom úvere č. 5136497119, na základe ktorého bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 12 000 eur s týmito parametrami: typ a výška úrokovej sadzby - fixná do splatnosti, 16,90 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy. Banka poskytuje zľavu z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo zverejnení. Výsledná výška úrokovej sadzby bola 14,90 %, výška splátky 229,66 eur mesačne splatná k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že výška poslednej splátky úveru je uvedená v splátkovom kalendári. Splatnosť prvej splátky bola 20.12.2017, úroky boli splatné mesačne ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci, počet splátok 96, konečná splatnosť 20.11.2025, splácanie rovnomerné, ročná

percentuálna miera nákladov 18,00 %, predpoklady použité pre výpočet RPMN: úver bol poskytnutý dňa 26.10.2017 a v plnej výške, dlžník bude plniť svoje povinnosti za podmienok uvedených v zmluve. Dohodnutý typ a výška úrokovej sadzby platia do skončenia úverového vzťahu za predpokladu, že dlžník počas celého obdobia trvania úverového vzťahu spĺňa podmienky pre poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby uvedené vo zverejnení. Priemerná hodnota RPMN bola 8,96%. Celková čiastka spojená s úverom bola 22 044,03 eur. Bankou požadované ručenie alebo poistenie sa nevyžaduje. Poplatok za poistenie k úveru 11,35 eur mesačne splatný v termíne a periodicite splátky úveru.

10. V zmysle článku II. zmluvy (Ostatné ustanovenia), bod 1, úver bude použitý na vyplatenie týchto záväzkov: vyplácané záväzky v banke - splátkový úver s mesačnou splátkou 37,58 eur, aktuálny zostatok záväzku 583,91 eur a Vyplácané záväzky z iných bánk: splátkový úver v inej banke s mesačnou splátkou 400 eur, aktuálny zostatok 400 eur, splátkový úver v inej banke s mesačnou splátkou 275 eur, aktuálny zostatok 275 eur a debet na bežnom účte s mesačnou splátkou 11 eur s aktuálnym zostatkom 210 eur.

11. Podľa článku II. zmluvy (Ostatné ustanovenia), bod 7, ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

12. V zmysle bodu 8.1 Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery, za prípad porušenia sa považuje a/ omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banke o viac ako 3 mesiace. Ak nastane niektorý z uvedených prípadov porušenia, banka môže a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka oznámi v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

13. Podľa bodu 12.4 Všeobecných obchodných podmienok, klient súhlasí, že banka môže akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi postúpiť.

14. Listom zo dňa 30.01.2020 právny predchodca žalobcu Slovenska sporiteľňa a.s. oznámil žalovanému, že ku dňu 30.01.2020 je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 3 949,92 eur. Zároveň bol žalovaný vyzvaný, aby dlžnú sumu uhradil najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy. Banka upozornila žalovaného, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. V takom prípade žalovaný stratí výhodu splátok a pohľadávku bude potrebné uhradiť v celku. Zásielka bola daná na poštovú prepravu dňa 03.02.2020 a žalovaný ju prevzal dňa 05.02.2020.

15. Listom zo dňa 03.03.2020 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a/ Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery – omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace a z uvedeného dôvodu banka vyhlásila ku dňu 02.03.2020 mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Žalovaný prevzal oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dňa 10.03.2020.

16. Ďalším listom zo dňa 09.09.2022 banka oznámila žalovanému, že nakoľko je pohľadávka banky zo zmluvy splatná v celom rozsahu a žalovaný je v omeškaní so splácaním viac ako 3 mesiace, je výška splatnej a nezaplatenej pohľadávky ku dňu 09.09.2022 vo výške 10 356,62 eur. Žalovaný bol vyzvaný, aby dlžnú sumu uhradil a v prípade, ak ju neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Zásielka bola daná na poštovú prepravu dňa 12.09.2022 a žalovaný si ju prevzal dňa 14.09.2022.

17. Z výpisu z účtu za účtovné obdobie vyplývajú jednotlivé transakcie na úverovom účte žalovaného.

18. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0844/2022/CE zo dňa 13.12.2022 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. a listom zo dňa 14.12.2022 Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

19. Pokusom o zmier zo dňa 07.02.2023, ktorý bol doručovaný žalovanému dňa 08.02.2023, právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na splnenie dlhu najneskôr do 17.02.2023 s tým, že žalovaný bol

upozornený na možnosť uplatnenia pohľadávky na príslušnom súde spolu s úrokmi z omeškania, trovami súdneho konania a trovami právneho zastúpenia.

20. Z Výpočtu primárnej návratnosti (kalkulácia ukazovateľa schopnosti splácať), ktorú žalobca súdu predložil za účelom preukázania, že jeho právny predchodca pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere skúmal náležitým spôsobom bonitu žalovaného vyplýva -
údaje o dlžníkovi: dlžník výška príjmu 490, dlžník forma overenia - závislá činnosť overená v Sociálnej poisťovni, dátum vykonania dopytu do Sociálnej poisťovne 26.10.2017, rodinný stav slobodný, počet členov domácnosti 1, životné potreby 199, nevyplácané záväzky 0, vyplácané záväzky 724, dátum vykonania dopytu do úverového registra 25.10.2017, výška splátky úveru 219 eur, výška minimálnej rezervy 0 %, reálna výška vypočítanej rezervy 25 %, reálna výška vypočítaného ukazovateľa schopnosti splácať 0,75, výpočet ukazovateľa schopnosti splácať úver = $(0 + 219) / (490 + 0 - 199)$, ukazovateľ schopnosti splácať nesmie prekročiť hodnotu 1. Výsledok - ukazovateľ schopnosti splácať splnený. Výška reálnej vypočítanej rezervy je vyššia ako minimálna požadovaná výška.

21. Z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni vyplýva, že žalovaný bol od 24.07.2017 zamestnaný v spoločnosti Ésenz s.r.o., Sabinovská 77, Prešov a jeho vymeriavací základ (teda nie čistý príjem) v septembri 2017 bol 679 eur, v auguste 2017 bol 625,80 eur, v júli 2017 bol 159,46 eur + 70 eur (od 06.07.2017 do 14.07.2017 zamestnanie v spoločnosti FAMILY FASHION s.r.o., Jesenského 18, Prešov). Počas mesiaca jún 2017 v období od 19.06.2017 do 26.06.2017 bol žalobca zamestnaný v spoločnosti CEMM THOME Sk, spol. s r.o., Budovateľská 38, Prešov a jeho vymeriavací základ dosahoval 35,56 eur. V predchádzajúcom období, teda od 22.12.2016 do 17.05.2017 bol žalovaný zamestnaný v spoločnosti KARMEN - veľkoobchod potravín s.r.o. a jeho vymeriavací základ v januári 2017 bol 525,14 eur, vo februári 2017 443,70 eur, v marci 2017 365,74 eur, v apríli 2017 452,60 eur a v máji 2017 266,51 eur.

22. Podľa § 52 ods. 1 - 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného k 26.10.2017 (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 26.10.2017 (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných

prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

27. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

28. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) odplatu podľa osobitných predpisov, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, q) upozornenie týkajúce sa následkov nespĺcania spotrebiteľského úveru, r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, x) právo

na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23, z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

29. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

31. Podľa § 7 ods. 16 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

32. Podľa § 7 ods. 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

33. Podľa § 7 ods. 19 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

34. Podľa § 7 ods. 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

35. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa

alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

36. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

37. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bola dňa 26.10.2017 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. 5136497119, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 12 000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 96 pravidelných mesačných splátkach vo výške 229,66 eur do 20. dňa v kalendárnom mesiaci. RPMN bola 18,00 %, priemerná RPMN 8,96 %, ročná úroková sadzba 14,90 %. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť predstavovala 22 044,03 eur. Konečná splatnosť bola 20.11.2025. Žalovaný vykonal úhrady vo výške 10 027,87 eur, ktoré právny predchodca žalobcu započítal takto: na istinu 8 381,36 eur a na zmluvný úrok 1 646,51 eur. Banka listom zo dňa 30.01.2020 oznámila žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 3 949,92 eur a vyzvala ho na úhradu dlžnej sumy. Zároveň upozornila žalovaného, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Následne banka vyhlásila ku dňu 02.03.2020 mimoriadnu splatnosť pohľadávky a listom zo dňa 09.09.2022 bol žalovaný vyzvaný, aby dlžnú sumu uhradil, inak je banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Všetky zásielky boli žalovanému riadne doručené.

38. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2022 na žalobcu. Po postúpení pohľadávky žalovaný nevykonal žiadnu úhradu.

39. Posudzovaný právny vzťah je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, keďže Slovenská sporiteľňa a.s. bola v čase uzatvorenia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, súd ex offo podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzatvorenia zmluvy. Po preskúmaní predmetnej zmluvy súd dospel k záveru, že táto obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o úrok dohodnutý v zmluve, tento je primeraný a nie je v rozpore s dobrými mravmi. Súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného v tom zmysle, že nedošlo k platnému dojednaniu o možnosti úver zosplatiť, nakoľko priamo zmluva o spotrebiteľskom úvere v článku II, bod 7 obsahuje ustanovenie, že v prípade, ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka (okrem iného) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Zároveň zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva povinnosť veriteľa uvádzať v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru označenie splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

40. Žalovaný zároveň vo vyjadrení k žalobe namietal, že právny predchodca žalobcu pred uzatvorením úverovej zmluvy náležitým spôsobom neskúmal jeho schopnosť splácať poskytnutý úver.

41. Zmyslom ustanovenia § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal do úvahy existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak aj skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzatvorením zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane pri po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme, ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje

veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver, t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp 16/2021, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp 1/2022, rozsudok Okresného súdu Bardejov sp.zn. 7Csp 80/2020).

42. Súd zároveň poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C - 679/18, v zmysle ktorého: „Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie splňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.“

43. Z článku 8 ods. 1 smernice 2008/48 pritom vyplýva, že pred uzavretím zmluvy o úvere je veriteľ povinný posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, pričom táto povinnosť môže prípadne zahŕňať nahliadnutie do príslušnej databázy. Cieľom tejto povinnosti je tiež posilniť zodpovednosť veriteľa a zabrániť poskytnutiu úveru nebonitným spotrebiteľom. Taká povinnosť tým, že má chrániť spotrebiteľov pred rizikami nadmerného zadlženia a platobnej neschopnosti má pre nich zásadný význam (pozri napr. rozsudky z 06. júna 2019 Schyns, C - 58/18 a z 5. marca 2020 OPR - Finance, s.r.o. C 679/18).

44. Vo vzťahu k nevyhnutnosti skúmania výdavkov spotrebiteľa pri posudzovaní schopnosti splácať úver súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo 2178/2018 - 77 z 25.07.2018, podľa ktorého, cit: „Povinnosť posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samého před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácet, ale zprostředkovaně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálním důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele a osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. V neposlední řadě chrání i pozici věřitelů samých, neboť odborné posouzení úvěruschopnosti spotřebitele při žádosti o další úvěr snižuje riziko věřitelů, kteří témuž spotřebiteli poskytli úvěry či jiné služby již dříve. Proto zákon, konkrétně zákon o spotřebitelském úvěru (jeho § 9 odst. 1) stanoví, že věřitel je povinen při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele postupovat s odbornou péčí. Lze přisvědčit odvolacímu soudu, že věřitel nedostojí povinnosti stanovené mu zákonem o spotřebitelském úvěru, tedy nepostupuje s odbornou péčí při posouzení schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, vyjde-li z objektivně nedoloženého osobního prohlášení dlužníka o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Na tom nic nemění, že dlužník není evidován v databázích dlužníků. Již gramatickým a logickým výkladem § 9 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru lze dovodit, že dostatečnými nejsou míněny informace získané toliko od spotřebitele. Odborná péče předpokládá údaje, které dlužník věřiteli uvedl, ověřit, resp. objektivně podložit minimálně potvrzením zaměstnavatele dlužníka (srov. D., E. F. G., J.: Zákon o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů č. 145/2010 Sb. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 98-109, ISBN 9788074001185). Nepochybně klíčová je i povinnost věřitele využívat veřejně dostupné informace, jakými jsou například státem publikované údaje o životním a existenčním minimu podle zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, a o průměrných výdajích obyvatelstva (databáze Českého statistického úřadu), a tyto porovnávat se známými nebo od spotřebitele zjištěnými (ne pouze tvrzenými) informacemi o jeho příjmech a výdajích. To ostatně dovodil ve svém rozhodnutí ze dne 1. 4. 2015, sp. zn. 1 As 30/2015, i Nejvyšší správní soud, jehož závěry použil na podporu své argumentace již odvolací soud v napadeném rozhodnutí. Závěr odvolacího soudu dovozující, že spokojila-li se žalobkyně s nedoloženým prohlášením žalovaného o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech a nahlédnutím do registru dlužníků, nedostala povinnosti věřitele ve smyslu ustanovení § 9 odst.1 zákona o spotřebitelském úvěru, je správný.

Namítá-li žalobkyně, že nad rámec svých zákonných povinností zkoumala nejen registry dlužníků, resp. databáze, ale též příjmy žalovaného s poukazem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. 4. 2008, že využila i veřejně dostupné informace, jakými jsou například státem publikované údaje o životním a existenčním minimu, a o průměrných výdajích obyvatelstva a že si zjistila, že v době uzavření smlouvy o úvěru byl žalovaný bezúhonný, svobodný a bezdětný, je namístě připomenout, že správnost rozhodnutí odvolacího soudu nelze poměřovat námitkami, které vycházejí z jiného než odvolacím soudem zjištěného skutkového stavu.“

45. V zmysle čl. 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity, a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14.06.2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

46. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190), posudzoval dodržanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti, upravenej v článku 8 smernice 2008/48, preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabilala alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53) (bod 64., 65. Rozsudku SD vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej).

47. V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu sa uspokojil s tvrdením žalovaného o jeho čistom príjme vo výške 490 eur mesačne, pričom neskúmal jeho príjmové pomery za obdobie aspoň 3 mesiace pred poskytnutím úveru. V opačnom prípade by dospel k záveru, že príjem žalovaného za posledné 3 mesiace pred poskytnutím úveru nedosahuje takú výšku, aby úver vo výške 12 000 eur mohol byť žalovanému poskytnutý /tak ako vyplýva z lustrácie v Sociálnej poisťovni, napr. v mesiaci júl 2017 bol vymeriavací základ žalovaného cca 230 eur a v mesiaci jún 2017 iba 35,56 eur/. Žalobca súdu nepredložil žiadny dôkaz o tom, že Sociálna poisťovňa potvrdila dostatočný príjem žalovaného. Práve naopak, z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že príjem žalovaného pred poskytnutím úveru dostatočný nebol. Zároveň bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu skúmať nielen príjem žalovaného, ale aj jeho výdavky. V tomto smere žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz o skúmaní výdavkov žalovaného napr. na bývanie, stravovanie, cestovné, poskytovanie zdravotnej starostlivosti a lieky a pod.

48. V prípade nesplnenia povinnosti právneho predchodcu žalobcu riadne posudzovať a preverovať bonitu žalovaného, uvedené má za následok, že právny predchodca žalobcu nemohol žiadať jednorazové splatenie úveru. Ak teda úver nebol riadne zosplatený, právny predchodca žalobcu nemohol pohľadávku platne postúpiť na žalobcu. Za týchto okolností na strane žalobcu absentuje aktívna vecná legitímácia. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v civilnom sporovom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strany sporu vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má tá strana sporu, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje.

49. Súd nemal za preukázané, že právny predchodca žalobcu skúmal príjmy a výdavky spotrebiteľa náležitým spôsobom, čím došlo k porušeniu jeho povinnosti náležitým spôsobom skúmať bonitu žalovaného. Žalobca nepreukázal zisťovanie relevantných informácií o bonite žalovaného. Bez zohľadnenia príjmov a rovnako aj výdavkov veriteľ nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno - ekonomickú situáciu žalovaného. Iba vzájomným porovnaním bolo možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je dostatočne solventný a či pravdepodobne v budúcnosti bude schopný plniť svoje záväzky. Skúmanie bonity žalovaného zo strany veriteľa je tak potrebné posudzovať ako značne formalistické. Vzhľadom k tomu, že právny predchodca žalobcu hrubo porušil svoju povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a súčasne je potrebné konštatovať, že právny predchodca žalobcu nemohol žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Napriek tomu došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Predmetné zosplatnenie preto súd považuje za neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Ak teda nedošlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru a nebola naplnená ani konečná splatnosť úveru, ktorá bola dojednaná až na 20.11.2025, postúpenie pohľadávky na žalobcu je neplatné.

50. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol.

51. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

52. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom úspešný žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).